

KUNSTENAARS

AAN DE KUST

denise verstappen



In 1933 te Antwerpen geboren, heeft Denise Verstappen gedurende zeven jaar lessen gevolgd aan de Akademie voor Schone Kunsten van Oostende alwaar ze de eerste prijs behaalde. Ze ging verder ten rade bij Maurice Boel, bij wie ze zich vervolmaakte in de schilderkunst.

Ze heeft lang gewacht vooraleer ze haar produktie aan het grote publiek wilde voorleggen en zo komt het dat ze tot op heden alleen meerdere malen te Oostende, te Blankenberge en onlangs te Brugge tentoontstelde.

Zij, die de nicht is van letterkundige Jack Verstappen heeft zich van kindsbeen af willen wijden aan de plastische kunsten en daarin is ze ten volle geslaagd.

Tot nu toe is de kritiek haar steeds gunstig geweest. Daarvan getuigt o.m. het volgende dat we over haar hebben kunnen vinden in een weekblad: «Denise Verstappen verdient beslist waardering en aanmoediging. Haar portretten getuigen immers niet alleen van gedegen vakkennis, maar bovendien van een bijna poëtische, van een vrouwe-

lijk-lirische, figuratieve uitbeelding van allerhande personages, gaande van het jongetje tot de mens op leeftijd. Dit alles in een weliswaar opvallend succesvolle kompositie van zachte kleuren en kleurenkombinaties».

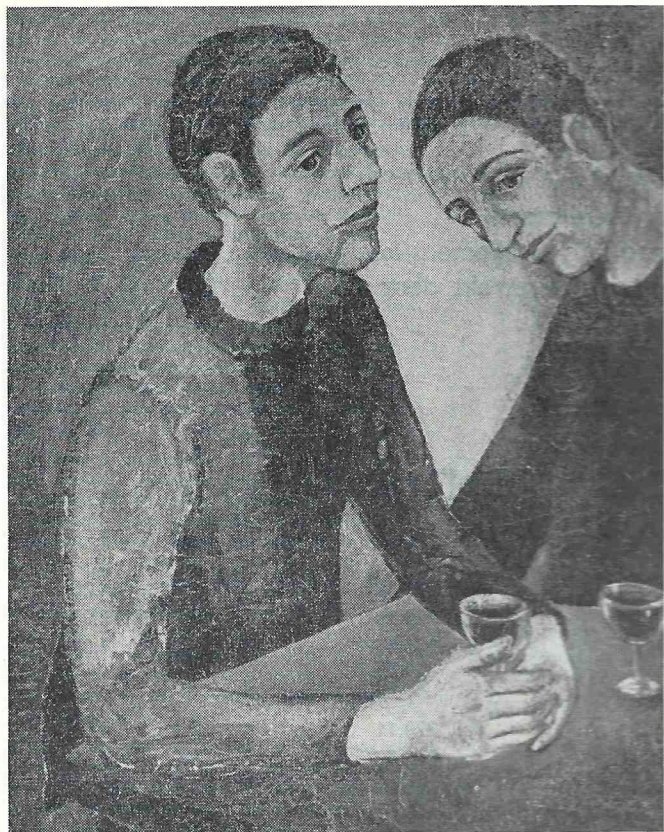
Een ander kritikus kenschetst haar kunst op de volgende wijze: «Over het ganse werk van deze Oostendse kunstenares hangt een vrouwelijke fijngevoeligheid, een liefde tot de diepe kleuren en een benadrukken van het figuratieve die een juiste weergave moet bevorderen».

Toen we haar bezochten in haar atelier, gelegen Christinastraat te Oostende, hebben we gezien dat benevens de olieverf Denise Verstappen zich eveneens overgeeft aan de akwarel, de droge naald en de tekening.

Wanneer ze de waterverf gebruikt gaat haar voorkeur in het bijzonder naar de marines. Daarin drukt ze zich uit op een zeer persoonlijke wijze die de sfeer van onze Noordzee op een gelukkige manier weergeeft.

We zien haar echter het liefst in haar droge naaldtekeningen, die ze zeer fijn en licht weet te houden. In deze techniek leeft ze zich volledig uit. Haar verbeelding geeft ze daarin de vrije teugel alhoewel ze zich af en toe laat inspireren door het landschap dat haar zo dicht bij het hart ligt: de duinen, de zee en de vogels. Maar ook het menselijk gezicht behandelt ze met de droge naald.

In alles blijft ze zoveel mogelijk zichzelf. Haar kunst is vrouwelijk - dit is geen verwijt dat we haar toesturen - en af en toe kan men nog in haar werk zekere academische trekken bespeuren. Ze is zich daarvan nochtans bewust en we geloven wel dat dit voorkomt uit een zeker gemis aan vertrouwen in haar mogelijkheden want ze bezit kunstgevoel, talent, techniek en fijngevoeligheid.



« Emmaüs », olieverfschilderij van Denise Verstappen.

Vervolg volgende pagina ➡

 vervolg van vorige pagina

Dat Denise Verstappen kan tekenen en schilderen heeft ze ons door haar werk bewezen. Daarom vragen we haar van te volharden. Wanneer ze haar zelfvertrouwen zal beheersen en er volledig zal in geloven dan moet zij er komen.

Bij het ontleden van hetgeen we bij haar hebben gezien kunnen we getuigen dat ze haar scheppingen met liefde behandelt. Dat ziet men aan de afwerking, de bladvulling en kleurenkomposities die ze gebruikt.

Ze is soms wel wat te zorgvuldig, zodat sommige van haar werken juist hierdoor een gemis aan grootheid vertonen, die echter vergoed wordt door het gevoel dat ze in haar creaties steekt. Denise Verstappen weet ons veel te vertellen. Ze veroverd ons met het hart. Voor haar zijn de zee, de duinen en de mensen onderwerpen die onuitputtelijk zijn en waarvoor een kunstenaar nooit uitgesproken is.

De kunstliefhebber zal ongetwijfeld veel genoeg beleven bij de kennismaking met haar werk want in alles is ze oprecht met zichzelf en wat zeker niet kan schaden aan haar produktie, ze is technisch onderlegd en bekwaam.

Ferdinand Milleville